

OBRAZ 1 INT. DANŮV BYT (LOŽNICE) - RÁNO

Eliška a Dan leží na posteli a povídají si.

DAN

Nevím, proč to udělala. Všechno tady nechala a už se nevrátila. A pak mi jen napsala zprávu, ať její věci klidně vyhodím.

ELIŠKA

Proč mi říkáš zrovna tohle?

DAN

Ani nevím...

ELIŠKA

Takže už se pak neozvala?

DAN

Říkal jsem žádné otázky.

Nastane chvíle ticha.

DAN

Teď ty.

ELIŠKA

Něco osobního?

DAN

Hm.

ELIŠKA

A potom už nic? Nic mi neřekneš?

DAN

Ty mě taky ne. Nic víc se o sobě nedozvíme. V tom to je. Nebude nás to zajímat, nebudem se ptát.

ELIŠKA

A pomůže to?

DAN

Asi jo...Pomůže.

ELIŠKA

Dobře...

OBRAZ 2 INT. ELIŠKY BYT (CHODBA) - DEN

[JEDEN ZÁBĚR - DLOUHÝ ZOOM OUT]

Na komodě v chodbě leží fotoaparát. Postupně se odkrývá celá chodba.

ZVUK: RUCHY BALENÍ VĚCÍ VE SPĚCHU

2

Do chodby vejde Eliška, která si na zem položí ledvinku, vzpomene si, že na něco zapoměla a opět mizí ve svém pokoji.

MATKA

Kam zase letíš?

ELIŠKA

Do práce. Dneska má koncert ta kapela, jak jsem ti říkala.

Eliška přijde opět do chodby, v ruce má telefon, který položí na botník a začne se ve spěchu obouvat.

Matka se Elišky zeptá, jako by již tušila odpověď a jen ji chtěla škádlit.

MATKA

A vrátíš se večer domů?

Eliška se na Matku otočí a snaží se zakrýt svůj úsměv.

ELIŠKA

Ještě nevím. Možná budu spát u Sáry. Napíšu ti.

Eliška se začne věnovat zavazování bot. Panuje ticho, ve kterém visí lehká trapnost a nesmělost.

Eliška se otočí zpět na Matku, a když zjistí, že ji stále pozoruje, jen s lehkým úsměvem zakorutí hlavou.

ELIŠKA

Co?

Matka se jen usměje zatímco Eliška vstane a vezme si ledvinku a telefon.

MATKA

Tak si to užij.

Eliška kývne a ještě se upraví v zrcadle.

Podívá se opět na Matku a mávne na ni. Vyjde směrem ke dveřím, chvíli přemýšlí a ještě se vrátí zpět pro fotoaparát, který leží na komodě.

Eliška tedy konečně míří ven ze dveří a zavírá za sebou dveře.

ELIŠKA

Tak ahoj.

OBRAZ 3 EXT. PŘED HUDEBNÍM KLUBEM - DEN

Slunce pomalu zapadá, ale stále ještě prosvěcuje okolní stromy. Obloha začíná tmavnout a lidé kolem se hlasitě baví.

Eliška pozoruje úsměvy a letmé doteky návštěvníků klubu, kteří čekají na koncert a užívají si letní den.

Eliška stojí opřená o zeď u vchodu do budovy klubu. Povídá si

s ní její kamarádka Sára, která se jí vyptává, jak na kapelu, které fotí koncerty, vůbec přišla.

SÁRA

Vždyť už jim děláš fotky tak půl roku, ne? To ti za to fakt platí?...
Našli si tě někde na instagramu, nebo jak se znáte?

Eliška poslouchá kamarádku jen tak napůl, podívá se na hodinky a kouří cigaretu.

Eliška stojí čelem směrem ke vchodu do hudebního klubu. Do klubu vchází členové kapely (Vašek, Adam, Sebastian, Vítek a Dan) s hudebními nástroji v rukou. Když si Elišky všimnou, věnují jí pohled a na pozdrav na ni někteří i kývnou. Dan se na ni pouze podívá a na moment se jejich pohledy střetnou.

Jakmile zajdou do budovy, Eliška se podívá na Sáru, která právě domluvila a snaží se plynule navázat na jejich konverzaci.

ELIŠKA

No chodila jsem s Vaškem na střední.
Ale nějaký peníze z toho taky mám.

Sára se otočí směrem ke vchodu, kam se dívala Eliška, a poté zpět na ní.

SÁRA

Aha, no tak půjdem, alespoň nás seznámíš.

Elišce se příliš nechce, raději by zůstala venku. Sára se však již otáčí směrem k budově a vykročí.

Eliška si nervózně prohrábne vlasy, típne cigaretu a následuje Sáru dovnitř.

OBRAZ 4 INT. HUDEBNÍ KLUB (SÁL) - NOC

Prostorem zní hlasitá muzika, kterou doprovázejí světelné reflektory. Lidé tleskají a baví se.

Eliška fotografuje. Prodírá se mezi lidmi, aby se dostala blíž k pódiu, kde hraje kapela. Pořídí několik snímků a kývá hlavou do rytmu hudby.

[POV - pohled přes hledáček] Eliška přechází z jednoho člena kapely na dalšího. Nakonec se zastaví u Dana, chvíli si ho prohlíží skrz hledáček až nakonec zmáčkne spoušť.

Eliška se podívá na displej fotoaparátu a pokračuje v pořizování snímků.

OBRAZ 5 INT. HUDEBNÍ KLUB (BAR) - NOC

Eliška stojí u baru a prohlíží si fotografie. Přijde k ní Vašek.

4

VAŠEK
Čau, dík, žes přišla. Hele myslíš, že
by z těch fotek šel udělat nějaký
plakát nebo tak?

Eliška přikývne.

ELIŠKA
Jo, to by asi šlo. Kouknu na to a
něco vyberu.

VAŠEK
Super, díky.

Bližší se k nim Dan, který si jich nevšímá a opře se o bar.
Vašek dokončí myšlenku, kývne na Dana a odchází.

Eliška schová fotoaparát a otočí se k baru, vedle ní stojí
Dan.

V místnosti je hluk, a tak se k ní Dan nahne, aby ho slyšela a
zaujatě si ji prohlíží.

DAN
Neviděli jsme se už někde?

Eliška se na něj usměje, jako by ji překvapilo, že si jí nikdy
předtím nevšiml.

ELIŠKA
Em, asi jo, sem tam vám fotím
koncerty.

Dan se otočí zpět k baru a na chvíli mezi nimi nastává ticho.

DAN
Můžu tě na něco pozvat?

Eliška se usměje.

OBRAZ 6 INT. DANŮV BYT (OBÝVACÍ POKOJ) - NOC

[1 SHOT]

Otevrou se dveře Danova bytu. Dovnitř vchází Eliška s Danem a
líbají se. Oba se snaží sundat si boty, a při tom se od sebe
příliš nevzdalují.

Když se jim podaří nemotorně si boty sundat, smějí se a
pokračují do obývacího pokoje.

Stále se líbají a Dan Elišce sundá bundu a hodí ji na zem.
Eliška se opře o stůl a pokusí se sundat Danovy tričko, ten jí
však zastaví a chytí ji za zápěstí.

Dan se opět přiblíží tváří k Elišce, která čeká až ji políbí.
Na moment se Dan zastaví pár centimetrů od Eliščiny tváře a
visí mezi nimi silné napětí. Eliška se dívá na Dana, jeho
pohled však směřuje někam za ní.

Dan, jako by se najednou probral, vzhledne k Elišce a opět ji začne líbat.

OBRAZ 7 INT. DANŮV BYT (LOŽNICE) - RÁNO

Je ráno a pokojem se prodírají paprsky slunce. Světlo pokrývá kresby na stěnách, poličky s rostlinami a knihami.

Eliška leží na posteli vedle spícího Dana, který spokojeně oddechuje.

Eliška si Dana prohlíží a rozhlédne se po místnosti. Zaujmou ji kresby připevněné na zdi a potichu se zvedne, aby si je prohlédla.

Eliška si kresby prohlíží. Dojde ke stolu, na kterém je otevřený notes, ve kterém je několik portrétů jedné dívky. Eliška otočí stránku, kde jsou podobizny té stejné dívky. U další stránky se však Eliška zarazí - kresba ukazuje muže a dívku z profilu, kteří se na sebe dívají, obrázek je však začmáraný propiskou.

Dan se přetočí na bok, což Elišku vyruší a otočí se jeho směrem.

Najednou jako by Elišku něco napadlo, zamíří ke svým věcem a vytáhne fotoaparát.

Klekne si vedle spícího Dana, chvíli si ho prohlíží a nakonec ho vyfotí.

Když si Eliška prohlédne fotografii, zvedne se, vezme si věci a odejde.

OBRAZ 8 INT. ELIŠKY BYT (POKOJ) - DEN

Elišky stůl je plný knih a různých papírových poznámek.

Eliška zatáhne záclonu, dává si vlasy do drdolu, a sedá si ke stolu, na kterém je otevřený počítač s fotografiemi z koncertu.

Eliška si fotografie prohlíží a přibližuje si je. Prohlíží si členy kapely a zastaví se na Danovi. Chvíli na fotku zírání, a jako by si uvědomila, co dělá překlikne na další.

OBRAZ 9 INT. HUDEBNÍ KLUB (SÁL) - NOC

Eliška je na koncertu Danovy kapely.

Eliška se snaží fotit kluky na pódiu, ale přes lidi tam nevidí, a tak jde blíž.

Eliška s fotoaparátem u obličej, jde do strany, aby měla dobrou pozici. Při tom však vrazí do kluka a rychle se mu omluví.

Eliška se vrátí k focení. Přizoomuje si na Dana, který se podívá do objektivu, usměje se a ihned se odvrátí.

[Pohled od kapely] Eliška fotí, kolem ní jsou lidé, ale stále ji lze rozeznat od okolního davu.]

OBRAZ 10 INT. HUDEBNÍ KLUB (SÁL) - NOC

Ze sálu odchází lidé. Eliška čeká až ostatní odejdou. Někteří fanoušci a kamarádi ale zůstávají a baví se s kapelou.

Eliška stojí opodál, dělá že fotí a neví, jestli má jít za nimi.

Eliška se osmělí a jde k pódiu, kde se kluci fotí s lidmi a povídají si.

Eliška chvíli jen tak postává, než ji dívka poprosí, jestli ji může s kapelou vyfotit a dá jí do ruky svůj telefon. Eliška je vyfotí a vrátí telefon zpět.

Eliška se zeptá Vaška, jestli by je mohla vyfotit, aby měla nějaké materiály na plakát.

Vašek shromáždí ostatní. Udělají několik póz a Eliška je u toho fotí.

ELIŠKA

Skvělý.

Kluci se pustí a jdou si pro věci. Vašek jde k Elišce.

VAŠEK

Pozvem tě alespoň na pivo?

Eliška si není jistá, ale nakonec přikývne.

OBRAZ 11 INT. PŘED HUDEBNÍM KLUBEM - NOC

Přiopilá Eliška vychází z budovy s pivem v ruce společně s dívkami a loučí se s nimi.

Eliška pozoruje odcházející dívky, otevře telefon a jde směrem do budovy.

Z budovy vychází Dan a z kapsy vytahuje cigarety. Skoro do Elišky vrazí. Ta trochu zavravorá, ale udrží se na nohou.

DAN

Ježiš, sorry, jste v pohodě?

Eliška je lehce zmatená z Danova náhlého vykání, ale ihned na jeho hru s úsměvem, avšak nejistotou v hlase, přistoupí.

ELIŠKA

Jo, jasně.

Dan na Elišku ukáže krabičkou.

DAN

Dáte si?

Eliška přikývne.

7

Dan ji nechá, aby si vzala cigaretu a jde dál od budovy.

Eliška ho následuje, když se zastaví, položí pivo na stůl a následně se o něj opře.

Dan chvíli jen kouká před sebe a prohledává kapsy.

DAN
Nemáte zapalovač?

Eliška se usměje, vytáhne z kapsy svůj zapalovač a zapálí mu.

DAN
Dík. Asi jsem ho někde nechal.

Eliška přikývne a prohlíží si kouř, který mu jde od úst.

Dan si uvědomí, že si Eliška stále nezapálila, a tak jí vezme zapalovač z ruky, aby to napravil a zapálí jí.

DAN
Pardon.

Když k ní natahuje ruku se zapalovačem zpět, aby jí ho vrátil, rovnou si s ní potřeše a představí se.

DAN
Dan.

Eliška je z jeho náhlého manévru lehce zmatená. Chvíli jí trvá než si uvědomí co se děje, ale nakonec jeho ruku stiskne a také se představí.

ELIŠKA
Eliška.

Dan její ruku pustí a napije se z piva, které vezme ze stolu. Při tom z Elišky nespouští oči.

DAN
Líbil se vám koncert?

Eliška se usměje a utrousí ironickou poznámku.

ELIŠKA
Ušlo to.

Dan sklopí zrak a zasměje se.

DAN
To je ale hodnocení.

Eliška ho sleduje a chce ho provokovat.

ELIŠKA
Pardon, já zapoměla, že nesnesete upřímnost.

Dan se na ni trochu překvapeně podívá, ale snaží se to brát s humorem.

DAN

Jak jste na to přišla?

Eliška se koukne do tmy před sebou.

ELIŠKA

Intuice.

OBRAZ 12 INT. DANŮV BYT (LOŽNICE) - NOC

Eliška a Dan rychle oddychují. Oba si okamžik užívají.

ELIŠKA

Možná bychom si mohli tykat.

Dan se usměje.

DAN

Vždyť se skoro neznáme.

Eliška se také usměje.

Dan zavírá oči. Eliška si ho prohlíží a přitáhne si k sobě jeho hlavu, aby ho mohla políbit. Polibek netrvá dlouho, a když se od sebe oddálí, Eliška má spokojený výraz.

OBRAZ 13 INT. DANŮV BYT (LOŽNICE) - RÁNO

Do pokoje svítí slunce. Eliška leží na boku a Dan jí přejíždí prsty po odhalené kůži.

Eliška si Dana prohlíží a vezme ho za ruku. Dan sleduje jejich ruce.

Eliška se k Danovi přiblíží, políbí ho a začínají se líbat.

Eliška zašeptá do polibku.

ELIŠKA

Už bych měla jít.

Dan si ji k sobě přitáhne.

DAN

To byste měla.

Eliška se na chvíli zastaví a jen na Dana zírá.

ELIŠKA

Tak dobře.

Dan ji začíná líbat, ale náhle přestane a usměje se.

DAN

Já myslel, že už musíte jít.

Eliška se usměje.

ELIŠKA

To bych měla. Ale možná bych mohla

zůstat na snídani?

Dan se od Elišky vzdálí a zvažní.

DAN

Tak to si nejsem jistý.

Eliška je trochu zmatená, ale snaží se jeho reakci nepřikládat příliš velký význam a posadí se.

ELIŠKA

Tak já půjdu.

Eliška se natahuje pro oblečení, Dan se posadí a začne ji s úsměvem hladit po rameni.

DAN

Já tyhle hry nehraju.

Eliška se zastaví, podívá se na něj a usměje se.

ELIŠKA

Já myslela, že jo.

Dan začne prsty přejíždět Elišce po šíji.

DAN

Nevím, o čem to mluvíte.

Eliška se zvedne a jde ven z pokoje.

OBRAZ 14 INT. DANŮV BYT (KUCHYNĚ) - RÁNO

Eliška napustí konvici vodou, zapne ji a začne hledat hrníčky.

Eliška postupně otevírá skřínky. Blíží se k ní Dan a zastaví se jen pár centimetrů od ní.

DAN

Nejste trochu drzá?

Elišku trochu vyděsí jeho náhlá přítomnost, ale jeho ruka na jejím rameni ji uklidní.

ELIŠKA

Zapomněla jsem, kde -

Dan otevře jednu ze skříněk, která odhalí polici plnou hrnečků a skleniček. Dan poodstoupí a vezme kávu, která stojí na lince. Eliška se podívá na hrnečky a dva z nich vytáhne.

Dan je najednou rozhozený a podívá se na hrnečky. Vezme jeden z nich, vrátí ho zpět do skřínky a vytáhne jiný.

Eliška je zmatená.

ELIŠKA

Co se stalo?

Dan je stále rozrušený a začíná si mnout dlaň.

DAN

Nechci, aby se rozbil.

Stále zmatená Eliška přikývne a nechává situaci být.

OBRAZ 15+16 INT. ELIŠKY BYT (POKOJ) - DEN

Eliška pracuje u svého stolu. Podívá se na hodinky. Protáhne se tak, že natáhne spojené ruce nad hlavu, vyčerpaně se zakloní na židly a zavře oči. Její ruce se navzájem dotýkají a postupně začínají vypadat jako ruce dvou lidí, které se vzájemně dotýkají. Eliška má stále zavřené oči a její ústa přecházejí v letmý úsměv.

Eliščiny spojené rukou se dotknou Danovy ruce. Eliška otevře oči a usměje se.

OBRAZ 17 INT./EXT. VÝCHOD Z DANOVA DOMU - DEN

Dan a Eliška běží dolů po schodech domu a smějí se. Eliška se na konci schodiště zastaví a čeká na Dana, kterého chytí za ruku a jdou spolu chodbou k východu.

Když se blíží k východu, Dan si všimne svého kamaráda Tomáše, který stojí před dveřmi. Dan pustí Eliščinu ruku a rychle zamíří ke dveřím, které Tomášovi otevře. Eliška se zmateně zastaví.

DAN

Čus, co ty tady?

Dan se s Tomášem pozdraví.

TOMÁŠ

Zvoním a ty nic.

Dan se podívá na Elišku jako by si jí všiml až teď a uhne, aby mohla projít ven.

DAN

Pardon.

Eliška se na něj trochu zklamaně podívá a vychází ze dveří.

Dan zůstává stát u vchodu s Tomášem a po pár větách ho pouští dovnitř.

OBRAZ 18 ELIŠKY BYT (KUCHYNĚ+OBÝVACÍ POKOJ) - DEN

Eliška sedí u kuchyňského stolu a upravuje fotografie. Uskrkává při tom čaj a překlíkává z jedné fotky na druhou. Za Eliškou si její matka v kuchyni natáčí vodu.

Eliška se zastaví na fotografii Dana, kterou vyfotila u něj doma.

+ [MONTÁŽ "flashbacků" - záběry na spícího Dana z různých úhlů]

Elišky matka se postaví za kuchyňský ostrůvek a pozoruje

usmívající se Elišku.

MATKA

Nechtěla bys mi ho konečně
představit?

Eliška se probudí z transu a věnuje matce nechápavý pohled.

MATKA

Mohla bys ho pozvat na večeři.

Eliška zakorutí hlavou a položí hrnek na stůl. Opět se začne
věnovat práci a kliká něco do počítače.

Matka se snaží přimět Elišku, aby reagovala.

MATKA

No tak dobře. Chápu, nechceš, aby
poznal tvou mámu. To je tvoje věc.

Eliška se podívá na matku a pak zpět do počítače.

ELIŠKA

Tak to není.

Matka jen mlčí a stále si Elišku prohlíží.

Eliška se opět podívá na matku a neubrání se posmutnělému
úsměvu.

ELIŠKA

Nejde to.

Matka se narovná a jde pryč z místnosti.

Eliška zůstává sama. Hluboce oddechne a zadívá se do počítače,
ale je vidět, že se nemůže soustředit.

OBRAZ 19 HUDEBNÍ KLUB (SÁL) - NOC

MONTÁŽ - světla, lidé, záblesky, Eliška, kapela.

Eliška je při focení utlačována lidmi kolem ní.

Eliška vzhlíží k pódiu na Dana. Tváří se nepřítomně a nechává
se svou nákloností k němu pohltnout.

[Elišky POV] Dan je na pódiu sám, je soustředěný na hraní a
očividně si to užívá. Dan se kouká do prostoru, ale Elišky si
vůbec nevšimne.

Eliška zaujatě zvedá fotoaparát, aby mohla Dana vyfotit.

[POV Dana] Dan hraje, prohlíží si sál, který je plný lidí.
Eliška se mezi lidmi ztrácí a skoro není vidět.

OBRAZ 20 HUDEBNÍ KLUB (BAR) - NOC

Eliška stojí u baru a kouká směrem ke stolu, kde sedí Dan se
svou kapelou.

Všichni jsou opilí a najednou se začnou o něčem hádat. Dan se nemotorně zvedne od stolu a zamíří k baru pro další pití.

Eliška se mezitím zahledí do svého drinku, aby skryla, že je pozorovala.

Opilý Dan si objedná pití, ale zjistí, že nemá dost peněz. Ve své rozladěnosti začne na obsluhu zvyšovat hlas. Eliška se k němu ale otočí a položí na bar peníze.

Dan se na ni zmateně podívá a uklidní se.

DAN

Normálně zvu holku na pití já.

Eliška kývne a napije se z brčka.

Dan do sebe kopne panáka, přiblíží se k Elišce, dá jí ruku kolem pasu a rozhlíží se po místnosti.

DAN

Nechceš vypadnout, bydlím kousek odsud? Stejně jsou tu jen samí kreténi.

Eliška se zasměje.

Dan se ještě otočí k baru a chce si objednat dalšího panáka. Poklepe se sklem o bar.

DAN

Ještě jednou.

Dan se podívá na Elišku.

DAN

Nebo dvakrát.

OBRAZ 21 DANŮV BYT (LOŽNICE) - NOC

M.O.: Dan cestou do ložnice vrávorá a směje se.

Vejdou společně do pokoje, Eliška Dana podpírá a pokouší se dostat ho k posteli. Sama je pořád trochu opilá, ale je na tom lépe než on.

Dan jí příliš nepomáhá a situace mu přijde zábavná.

Dan se svalí na postel, vezme Elišku za ruku a přitáhne si ji k sobě. Eliška se obročmo posadí na Dana, prohlíží si ho a pohladí ho po tváři.

Dan má zavřené oči, a když ho Eliška políbí, polibek jí oplácí jen letmo.

Eliška začne Danovi rozepínat pásek a nepřestává ho při tom líbat.

Dan otevře oči, začíná přicházet k sobě, ale nechá ji pokračovat.

Eliška začne těžce dýchat a je vidět, že moment velmi silně prožívá.

Dan je spíše pasivní a dívá se za Elišku.

Dan se přestává cítit dobře a opilost ho pomalu opouští. Začíná pociťovat úzkost a snaží se potlačovat své pocity. Nechce, aby Eliška viděla, jak se cítí, a tak ji opatrně položí vedle sebe na postel, zvedne se a přitáhne si ji k sobě zezadu.

Eliška vše vnímá jako přirozené. Když ji ale Dan otočí a je k němu zády, čeká až bude pokračovat. Nic se však neděje a Eliška trochu znejistí.

ELIŠKA

V pohodě?

Dan je značně rozrušený a jeho hlava mu nedovoluje se soustředit. Je zpocený a otírá si čelo do rukávu. Když na Elišku promluví, snaží se znít, že je v pořádku.

DAN

Dej mi chvilku.

Eliška začíná tušit, že něco není v pořádku, ale stále jen čeká.

Dan to nakonec vzdá, nasadí si zpět kalhoty a jde si sednout na kraj postele, kde si otře obličej o předloktí.

DAN

Promiň, je tu horko.

Eliška se posadí za Dana a obejmě ho zezadu.

ELIŠKA

Dobrý?

Dan má na krajíčku, ale přikývne. Na Elišku se neotočí.

Eliška se snaží Dana uklidnit.

ELIŠKA

To je v pohodě. Fakt.

Dan přestává ovládat své emoce. Začíná si mnout dlaně, zvedá se z postele a odchází z pokoje.

DAN

Jdu do koupelny.

Eliška se za ním dívá. Neví, co by měla dělat, a tak si nervózně otře zpocenou tvář.

Eliška si pomalu lehne na postel a těká očima po stropu.

OBRAZ 22 DANŮV BYT (LOŽNICE) - RÁNO

Eliška leží na posteli a má zavřené oči. Dan sedí na zemi u

postele a brnká na kytaru.

Eliška postupně otevírá oči a chvíli Dana sleduje. Opatrně se posadí a promne si oči.

Dan slyší pohyb a začne mluvit, i když stejně mluví spíše sám k sobě.

DAN

Dneska máme ještě zkoušku, včera jsme trochu zmrvili ten začátek. Adam mě někdy fakt sere. Tváří se, jak kdyby byl nějaká hvězda, přitom stejně jako my hraje jenom v zaplivaným baru.

Eliška sleduje Dana a nic neříká.

DAN

Nevim, asi jsem doufal, že jednou budu třeba doopravdy někde hrát, ale to už asi ne. Prostě zůstanu s klukama dokud se to nerozpadne a pak se na to vykašlu.

Eliška stále tiše pozoruje Dana.

DAN

Je tady hrozný vedro.

Eliška se podívá do stěny před sebou. Je nervózní a odhodlává se promluvit.

ELIŠKA

Mohli bychom jet k nám na chatu, máme tam bazén.

Dan mlčí a přestává hrát.

Eliška se snaží znít mile, ale Danova ignorace jí příliš nepomáhá.

ELIŠKA

Nebo můžem zajít ke mně a - já nevím, třeba kouknout na film nebo tak?

Eliška přemýšlí, co říct.

ELIŠKA

Jsi naštvaný kvůli včerejšku? Vždyť o nic nešlo.

Dan se náhle postaví a odloží kytaru.

DAN

Nedá se to vydržet.

Eliška ho zmateně sleduje jak se převléká z jednoho trika do druhého. Při tom se jí naskytne pohled na Danův bok pokrytý drobnými začervenalými jizvami.

Eliška se zvedne a jde k němu. Chce mu sáhnout na bok. Dan její ruku zastaví a věnuje jí naštvaný pohled.

DAN

Nikam s tebou nepojedu, chápeš?

Eliška se snaží celou situaci zpracovat a má slzy na krajíčku. Dan stále svírá její ruku.

DAN

Takhle si to přece taky chtěla. Máme nějaký hranice.

Eliška se podívá směrem na jeho bok.

ELIŠKA

Jo...Ale už nechci.

Dan pustí její ruku a zasměje se.

DAN

Jasně... Co sis myslela?

Elišce začínají téct slzy. Dan je stále odtažitější a arogantnější.

DAN

Já ti říkal, že to takhle nesmí dopadnout.

Eliška se snaží vzít Dana za ruku, ale on ji nenechá.

ELIŠKA

Promiň.

Dan se usměje.

DAN

Měla bys jít.

Eliška si utře stékající slzu.

ELIŠKA

Nemužeš tomu pořád utíkat.

Dan se naštvě, zvýší hlas a je velmi rozrušený.

DAN

Tak už běž!

Eliška stále stojí na místě a je otřesená.

DAN

Jdi pryč, do prdele. Běž!

Vyděšená Eliška zamíří ke dveřím a rychle si posbírání své věci.

Dan se na ni neotáčí a snaží se zadržovat slzy a emoce.

Eliška se na něj podívá a nevěří tomu, co se právě děje.

Chtěla by ještě něco říct, ale nakonec jen odchází k východu. Slyší Dana, který hází s věcmi a stále jí po tváři stékají slzy.

OBRAZ 23 ELIŠKY BYT (POKOJ) - DEN

Eliška sedí v posteli a má na sobě počítač. Je skleslá a kouká do stropu.

Najednou jí přijde zpráva. Eliška vezme rychle telefon, aby zjistila, že jí píše Vašek a ptá se, zda dneska zvládne donést plakát.

Eliška si oddychne, chvíli přemýšlí a zadívá se do počítače.

Na dveře zaklepe Elišky matka a vejde dovnitř.

MATKA

Budeš tady dneska na večeři?

Eliška se kouká do počítače a neodpovídá.

MATKA

Ty dneska nemáš práci?

Eliška zvedne pohled a snaží se vypadat v pořádku.

ELIŠKA

Ještě nevím.

MATKA

Aha, já myslela, že už to máš domluvené. Nebudou tě tam čekat?

Eliška si oddychne a nemá náledu to matce vysvětlovat.

ELIŠKA

Uvidím, není mi moc dobře.

MATKA

Mám ti udělat čaj nebo ti něco přinést?

Eliška už chce být sama, a tak se snaží rozhovor ukončit.

ELIŠKA

V pohodě, děkuju.

Matka přikývne a odchází.

Eliška si promne obličej, opět se podívá na telefon a pak do počítače.

OBRAZ 24 PŘED HUDEBNÍM KLUBEM - DEN (VEČER)

Eliška se nejistě blíží ke klubu, v ruce nese srolovaný plakát.

Eliška přijde ke dveřím klubu a pokouší se na ně připevnit plakát, na kterém je skupinová fotografie kapely a její název.

Eliška se při připevňování na chvíli zarazí a prohlíží si Dana. Nervózní Eliška se snaží vzpamatovat, připevní poslední roh plakátu a vchází dovnitř budovy.

OBRAZ 25 HUDEBNÍ KLUB (BAR) - DEN (VEČER)

Eliška vejde do klubu. Všimne si Dana, který se baví s nějakou dívkou, a výraz se jí z radosti změní na lehké zmatení.

Dívka se na Dana směje a on s ní flirtuje.

Eliška se zastaví, je trochu rozrušená a sleduje pár.

[POV Elišky]Kolem Dana projde další dívka, která ho pozdraví usměje se, a jakmile projde, Dan se za ní otočí. Barmanka poklepe Danovi na rameno a podá mu panáka. Dan ho přijme a ťukne si s ní.

Naproti Danovi nyní sedí Eliška² (Eliška vidí samu sebe). Eliška² si všimne, že je Eliška sleduje a na moment s ní naváže oční kontakt. Dan se stále baví s barmankou.

Rozrušená Eliška si uvědomí, co právě viděla, otočí se a odejde ven.

OBRAZ 26 PŘED HUDEBNÍM KLUBEM - DEN (VEČER)

Eliška se slzami v očích vychází z budovy. Jde dolů ze schodů. Najednou se otočí a jde zpět. Zastaví se u dveří, ze kterých strhne část plakátu, na které je Dan, a zmuchlá ho.

Opět pokračuje pryč od budovy a hodí plakát do koše.

Proti Elišce jdou její kamarádky, začnou ji zdravit, ale ona se omluví, že už musí jít a odchází. Kamarádky se za Eliškou zmateně koukají, ale ona se neotáčí a jde dál.

Eliška míří pryč od klubu a z očí jí tečou slzy. Ona si je po chvíli otře.

V Elišce se mísí emoce zklamání, vzteku a smutku. Je zoufalá, ale snaží se jít dál.

Jde po ulici, a když jí míjí neznámý kolemjdoucí, Eliška si uvědomí, jak asi musí vypadat a snaží se utřít si slzy. Lehce se usměje a slzy opět přicházejí. Eliška se opět snaží slzy zastavit a pokračuje dál.

Eliška silně prožívá smutek, avšak sama ví, že vztah s Danem nebyl ideální. Nedokázal jí dát to, co ona potřebuje. Zamilovala se a to byla chyba. Porušila jejich pravidla.

Eliška si uvědomuje, že to, co prožila s Danem již nechce. Byla naivní, když si myslela, že by se kvůli ní mohl změnit.

I přes velkou bolest Eliška zvedne hlavu a na tváři se jí tvoří drobný úsměv, i když stále pláče. Jde dál, slunce jí svítí do tváře a ona ví, že na ni čeká nový začátek.

OBRAZ 27 (1) INT. DANŮV BYT (LOŽNICE) - RÁNO

Eliška se nejistě nadechne.

ELIŠKA

Dobře...Bojím se, že se nedokážu
zamilovat.